

Prenumerata roczna

wynosi:

w Polsce 10 złotych
za granicą 20 „
w Ameryce 8 dolary
(Nr. pojedynczy . . . 8 cent.)

Wychodzi co nie lsi el e.

PIAST

Tygodnik polityczny, społeczny, oświatowy, poświęcony sprawom ludu polskiego.

Naczelny organ Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Naczelny Redaktor: Poseł Jan Brodacki.

Konto czekowe:

P. K. O. Kraków. Nr. 401.066

Ceny ogłoszeń
na stronie ostatniej.Rękopisów nie zwraca się.
Nie podpisano do kosza.

Wychodzi co niedzielę.

Redakcja i Administracja: Kraków, Mały Rynek L. 4. — Tel. Nr 1285. — Lwów, ul. Łozińskiego L. 6. — Tel. 2-44.

„Konstytucja upadła już“.

Z Kresów wschodnich, z Wilna, z piersi młodego redaktora konserwatywno-monarchistycznego „Słowa“ wyrwał się okrzyk, niby pobudka do boju:

„Zamach stanu nastąpić musi“,

czyli innymi słowy:

„precz z konstytucją“.

Nie upłynęło wiele wody w Wiśle, zawtórował „Słowo“ z wawelskiego grodu „bratni organ“ „Czas“.

„Czas“ — jak przystało na starszka, nie wyprawia hałasu... cicho... spokojnie... stwierdza w Nrze 24, że

„konstytucja upadła już“.

„Nie potrafiła stać się magna charta, wielką kartą, wielkim podstawowym prawem społeczeństwa, stała się jedynie naszym elementarzem politycznym, na którym uczono społeczeństwo początkowych zasad życia państwowego. Elementarz okazał się źle zredagowany“.

A ponieważ w Polsce wydaje się wciąż nowe elementarze, przeto cóż łatwiejszego, jak ten „źle zredagowany“ elementarz konstytucyjny odrzucić precz... na makulaturę, przeznaczyć na zawiązanie śledzi, czy powidła?

Konstytucja — według orzeczenia „Czasu“ — jest źle zredagowanym elementarzem.

„Czasowi“ przytakuje głośno: Dąbski, Waleon, Czapiński, nie mówiąc o komuniście Bitnerze, czy Sochackim, którzy pełnymi dłońmi przyklaskują wywodom „Czasu“.

Przyznają oni, że konstytucja jest całkiem źle zredagowanym elementarzem, bo poucza, że za ziemię obszarniczą trzeba płacić, a powinna dostać się w ręce bezrobotnych za darmo i wogóle powinno się znieść własność prywatną, upaństwić lasy, fabryki, kopalnie i t. p.

Elementarz konstytucyjny nakazuje zawrzeć ze Stolicą Apostolską konkordat, a to zła redakcja, powinno się przeprowadzić rozdział Kościoła od Państwa, wyrzucić obowiązkową naukę religii w szkołach i t. p. burżuazyjne przesady.

Jest rzeczą znamieną, że w ataku na obowiązującą konstytucję kroczą w jednym szeregu, a nawet na przedzie konserwatyści polscy z polskimi radykałami, a nawet komunistami.

I dla jednych i dla drugich zasadnicza ustawa, fundament, na którym się opiera gmach Rzeczypospolitej — jest świstkiem papieru, który dowolnie można kreślić, przekreślać, a nawet w strzępy targać.

Prawicowa i lewicowa demagogia i anarchja, prawicowy i lewicowy bolszewizm — to widowisko w Polsce tylko możliwe.

Panom ze „Słowa“, czy „Czasu“ zdaje się, że po zamachu na konstytucję przyjdzie inna, która im dogadza ich poglądom z przed 200 czy więcej lat; wróca „dawne, dobre czasy, zajaśnieją karabole, słuckie pasy“.

Jaka szkoda, że panowie z „Czasu“, ze „Słowa“, czy z „Dnia Polskiego“ zapomnieli widać, co w tymże „Czasie“ pisał niedawno, w Boże Narodzenie, ich człowiek, tylko rozsądny, L. Jaworski. Przypominamy jego przestrożę, która brzmi:

„Tam, gdzie ludzie związani są prawem, mamy do czynienia ze społeczeństwem — tam zaś, gdzie węzeł ten polega na motywach nieuchwytnych, przede wszystkim na miłości, mamy do czynienia ze wspólnością. Państwo polskie jest obecnie w bardzo niebezpiecznej fazie. Faktyczna władza opiera się na oddaniu się ogromnej części społeczeństwa marsz. Piłsudskiemu. Obok pierwiastka, który cechuje społeczeństwo, wystąpił

przeto i zapanował pierwiastek, który cechuje wspólność (gromadę, stado).

Niebezpieczeństwo tkwi w tem, aby taki stan rzeczy nie osłabił poczucia prawa, z chwilą bowiem usunięcia się lub śmierci marsz. Piłsudskiego, społeczeństwo zostałoby bez żadnego spoidła, czyli przemieniłoby się w dziką, barbarzyńską horde.

Wiadomo zaś, że horda traktuje najpiękniejsze kwiaty, pali, grabi, morduje, pana równa z chłopem, bogatego z ubogim, a wszystko z ziemią.

Dlatego polityka, jaką uprawiają „Słowa“, „Czas“, „Dnie Polskie“, pomijając, że jest zabójczą dla obozu, który się grupuje koło tych pism, o co nas zupełnie głowa nie boli, jako szkodliwą i zgubną dla państwa, na którym nam ogromnie zależy, jak najsilniej napiętnować i najostrzej zwalczać należy.

JAN BRODACKI

Co prawda, to nie grzech.

„Gazeta Warszawska“ takie umieszcza uwagi o polityce gospodarczej rządu w odniesieniu do obrotu zbożem:

W zakresie obrotu zbożem wydano w swoim czasie w imię dążenia do przywrócenia równowagi bilansu handlowego zakaz przywozu pszenicy i maki pszennej. Jednocześnie wszakże odpowiednie rozporządzenie przez ministrów wydane zawierało upoważnienie dla ministra skarbu udzielania w poszczególnych wypadkach zezwoleń na przywóz tych artykułów.

To, co miało być wyjątkiem, stało się jednak regułą. W ciągu pierwszych czterech miesięcy w bież. roku gospodarczym przywieziono do Polski z zagranicy około 39 ton pszenicy, a więc więcej niż w tym samym okresie poprzedniego roku gospodarczego. Na papierze obowiązywał zatem zakaz przywozu pszenicy, praktycznie ministerstwo skarbu hojną ręką rozdzielało pozwolenia przywozowe, co przekreślało całkowicie te skutki gospodarcze, jakie zamierzono osiągnąć przy wprowadzaniu zakazu.

Przed kilku tygodniami zakaz przywozu pszenicy został zniesiony, a natomiast wprowadzono cło przywozowe na pszenicę w wysokości 11 zł. od 100 kg. I w tym wypadku jednak przyznano ministrowi skarbu zwalniania poszczególnych transportów od cła przywozowego. Ministerstwo skarbu w myśl ustalonej praktyki, natychmiast skorzystało z przysługujących mu uprawnień i udzieliło pozwolenia na bezcłowy przywóz 600 wagonów pszenicy Związkowi Stowarzyszeń Spożywczych „Społem“, które przeprowadziło tę transakcję w ścisłym porozumieniu z organami, kierującymi akcją tworzenia rezerwy zbożowych. Podkreślić przytem należy, że transakcja ta została dokonana w okresie, kiedy podaż pszenicy na rynku krajowym była zupełnie dostateczna, kiedy producent rolny ma trudności w znalezieniu kupca. Ostatnio znówu rozeszły się pogłoski o zwolnieniu od cła przywozowego transportów maki węgierskiej.

Cła przywozowe na pszenicę i zakaz przywozu maki pszennej zostały wydane w tym celu, aby zmniejszyć przywóz tych artykułów, a tem samem zmniejszyć deficyt bilansu handlowego z jednej strony, z drugiej zaś po to, aby przez podniesienie cen pszenicy na naszym rynku wewnętrznym uczynić produkcję pszenicy bardziej rentowną, a co za tem idzie zwiększyć ją w tym stopniu, aby produkcja dorównała spożyciu. Cele te będą jednak osiągnięte wtedy jedynie, jeżeli te cła i zakazy przywozowe

będą faktycznie obowiązywały. Jeżeli jednak zasada istnienia cel i zakazów przywozu jest na każdym kroku łamana, to w takim razie cła te nie mogą spełnić swych zadań i stają się zupełnie zbędnymi i bezcelowymi, należy więc je raczej znieść. Taki stan rzeczy, jaki dzisiaj ma miejsce nie może być nadal tolerowany. Opinia publiczna ma prawo wymagać, aby rząd wyraźnie określił swą linię polityki gospodarczej. Jeżeli cła przywozowe i zakazy przywozu są istotnie potrzebne dla życia gospodarczego kraju, to w takim razie muszą realnie obowiązywać. Jeżeli zaś są niepotrzebne, to należy je znieść zupełnie. Obecny stan rzeczy jest w wysokim stopniu demoralizujący. Każdy wyjątek od obowiązującej zasady prawnej jest uprzywilejowaniem tych, dla których zasada obowiązuje. W szczególności w zakresie obrotu towarowego z zagranicą wszelkie zwolnienia od cel czy zakazów przywozowych w drodze wyjątku mają charakter premii udzielanej przez państwo tym, którzy pozwolenie takie uzyskać zdołają. Wytwarza to wysoce niezdrową atmosferę, bynajmniej nie harmonizującą z pięknie brzmiącymi zapowiedziami sanacji naszego życia publicznego.

Jakie są wydatki naszego państwa?

Przytaczamy następujące na ten temat cyfry podane przez „Wiadomości Statystyczne“:

W roku budżetowym 1927/28 wydaliśmy
2.554.024.000 złotych.

Budżet uchwalony przez Sejm na rok 1928/29 wynosi:

2.528.247.000 złotych.

Wydano:
do listopada 1928 r. 1.846.749.000 złotych;
w październiku 1928 r. 256.420.000 złotych;
w listopadzie 1928 r. 257.988.000 złotych
(wobec 237.907.000 złotych w roku 1927).

Trzeba zatem pokryć jeszcze miesiąc grudzień, styczeń, luty, marzec, co licząc po 257.000.000 zł. miesięcznie, jak w listopadzie, uczyniłoby jeszcze przeszło miliard, czyli że ogólna suma wydatków w roku budżetowym 1928/29 wyniesie około 3 miljardy zł., to jest okragło 1/2 miljarda więcej, aniżeli Sejm uchwalił.

Ze Sejmu.

Na porządku dziennym obrad Sejmu w ostatnich dwóch tygodniach znajdowały się obok pomniejszych następujące, wielkiej wagi sprawy:

rewizja konstytucji;
dekret o ustroju sądów powszechnych;
preliminarz budżetowy na 1929/30 rok.

Stanowisko Klubu „Piasta” w sprawie rewizji konstytucji określił poseł Kiernik, stawiając poprawki, mające na celu umożliwienie mniejszym klubom zgłaszanie projektów, niestety większą, złożoną z Be-Be, z socjalistów, Wyzwolenia, odrzuciła te wnioski, uchwalając, że rewizja będzie dokonana na podstawie wniosków, żądających zmiany poszczególnych przepisów ustawy konstytucyjnej, zgłoszonych przez rząd, lub przez posłów, wnioski poselskie winny zawierać 111 podpisów.

Dziwne stanowisko Klubu Be-Be, by rewizja odbywała się bez składania wniosków, bez planu i programu, uzasadniał prof. Makowski, który porobił między innymi następujące nowe odkrycia:

Walcząc z programami, oświadczył, że „program jest to coś, czego niema, co tworzy fantazja, jest stworzeniem fikcji. Rząd oparty o program, to rząd programowej poezji, a raczej programowej spekulacji, poprostu programowego oszustwa”.

Wszędzie na świecie stronnictwa i rządy opierają się na pewnych programach, które w miarę możliwości wcielają w życie — prof. Makowski zrobił odkrycie, że program to oszustwo, bicie w pusty bęben.

Dośkonałą odprawę dał prof. Makowskiemu poseł Rataj, wykazując niedorzeczność poglądów prof. Makowskiego.

W sprawie dekretu o ustroju sądów powszechnych komisja prawnicza przygotowała nowelę tego dekretu,

zostawiając dobre postanowienia dekretu, a odrzucając myślnie i szkodę sądownictwu i ludności przynieść mogące. Sejm powziął uchwałę, żeby odroczyć wobec tego wejście w życie dekretu, ponieważ minister sprawiedliwości Car mimo to zaczął wykonywać dekret i usunął pierwszego prezesa Sądu Najw. Seydę z powodu różnic w zapatrywaniach, Klub narodowy zgłosił wniosek na wyrażenie min. Carowi wotum nieufności. Za wnioskiem tym głosował Klub Narodowy, czyli endecy, Chłopskie - Stronnictwo, Ukraińcy, przeciw Klub Be-Be, jednak blisko 50 posłów nie brało udziału w głosowaniu. Od głosowania wstrzymali się socjaliści, wyzwolenicy i Piast, wychodząc z założenia, że ponieważ uchwała Sejmu, odraczająca wejście w życie dekretu, nie stała się prawomocną, z powodu sprzeciwu Senatu, minister ma prawo wykonywać dekret i z tego powodu nie można mu wyrażać wotum nieufności.

— 000 —

Po kilkutygodniowych wyczerpujących obradach Komisja budżetowa ukończyła uchwalenie budżetu i tenże znalazł się na porządku dziennym obrad Sejmu w ubiegłym tygodniu. Rozwinięta się ogólna dyskusja, w której imieniem Klubu Piasta przemówił świetnie b. marszałek Rataj. Mowę jego podamy w skróceniu w następnym numerze „Piasta”. Imieniem klubu Be-Be przemawiał pos. Sanojca, który apelował do marsz. Piłsudskiego, by drągiem zrobił porządek w Polsce. Istotnie — gdzie nie ma programu, tam pozostaje drąg, kół w płocie, siekiera — czy widy. Po ukończeniu ogólnej dyskusji przystąpiono do dyskusji szczegółowej nad poszczególnymi działami budżetu. Dyskusja potrwa cały najbliższy tydzień, a potem głosowanie.

Sanacyjny drąg.

Po przewrocie majowym w dyskusji nad zmianą konstytucji zabrał głos imieniem Chłopskiego Stronnictwa, obecny generalny mowca bloku Be-Be, poseł Sanojca, i takie wypowiedział „credo” polityczne:

„Jeżeli cudownym lekarstwem nie może być Sejm, tem mniej na każdy ból państwowy cudownym lekarstwem nie może być rząd.”

Tymczasem takby się tu, wydawało, że jeśli się tylko wzmocni władzę rządu, wszystkie boleści państwowe zostaną uunięte, zatechna atmosfera zginie i jak najlepszy dobrobyt zacznie w Państwie polskiem panować.

Przestrzegając przed dyktaturą, wołał wówczas Sanojca:

„Władza to miecz — miecz tępy pozostawia po sobie siniaki, ale jeżeli jest ostry, to są pucynane głowy.”

Miecz ostry, szczególnie w czasach rewolucyjnych, jakie dziś są w całym świecie, to zawsze wróżba śmiania głów.

Gdzie szablą zastąpiła parlament, gdzie wojsko wyszło na ulicę i bagnatem zaczęło pisać prawa, nie Sejm ma prawo, bo prawem jest szabla, i ten ma prawo, kto ma siłę.

Jednakże Cavour (nie Cavour, lecz Napoleon — przyp. Red.) słusznie powiedział, że najgłupszy człowiek potrafi rządzić, oparłszy się na bagnatach, ale nie na długo na nich usiedzi.”

Tak prawil Sanojca po przewrocie majowym, nazywając rząd premiera Bartla, rząd sanacji, rządem „sensacji” moralnej, co równoznaczne jest z krzykliwą reklamą, z błagą. — Dziś ten sam Sanojca pomiała Sejmem i jedyny ratunek widzi — w drągu — że marszałek Piłsudski chwyci za kłonicę i zrobi porządek w Polsce.

Zgadnij teraz, kochany Czytelniku, który Sanojca prawdziwy: czy tamten „chłopski”, czy dzisiejszy „sanacyjny”, czy może jeszcze ten dawniejszy redaktor „Przyjaciela Ludu”, radzący wraz ze swym prezesem Stapińskim chłopom otwierać naociecz okna od wachodu — od strony bolszewji?

Stronnictwa muszą istnieć, albowiem stan przeciwny byłby możliwy tylko wobec ogólnej bezmyślności.

K. Sienkiewicz.

JANIEK Z BUGAJA.

KARNAWAŁ.

Tańczy balet Warszawa, jak Herodjada,
Z orgji nagiej bezwstydem, w blustach, tyłach, udach
Za jej przykładem Kraków, Lwów, Poznań
[w „prysiadach”]

Tańczą na karnawalu, balach, maskaradach.

A stara polska Bieda, drżąca, sino-biała,
Od zimna i od głodu, jako szkielet chuda,
W pod brukowych piwnicach, po przedmieściach
[budach,
W chatach śniegiem zawlanych, cicho wzdycha,
[błada]

Tańczą brzuchem przesyte, w jedwabiach i frakach,
Tysiące. Miljonów zaś jest dola taka,
Że cała ich rozkoszność, za mogiłym rowem...

Tańczcie, tańczcie szczęśliwcy, bo chociaż zda mi się,
Jako Herodjada, za głowę na misie
Jana — wy nie tańczycie, za Ojczyznę głowę!...

Tym bieda nie dobodzie.

Pensje panów dyrektorów w ciężkim przemyśle i we fabrykach są osłonięte tajemnicą. Tem niemniej jednak od czasu do czasu zdołają ludzie wykraść ziarenka tych tajemnic, a wtedy dopiero rozumiemy, dlaczego kapitaliści kryją się ze swoimi poborami. Przedstawiają one cyfry zawrotne.

Ostatnio „Robotnik” ujawnił dochody czterech dyrektorów z Oddziału Banku Cukrownictwa w Warszawie za czas od 1 stycznia do 31 października z. r. Okazuje się, że tych czterech panów pobrano w ciągu wymienionego czasu okrągiło 265.000 zł., z czego na normalne pobory przypada 19.500 zł. Reszta to „Peitschengeld” (dyjety).

Naczelnny dyrektor W. Demba pobrał tytułem najrozmaitszych dodatków za 10 miesięcy 104.000 zł. Pozostali 3 dyrektorzy otrzymali najrozmaitszych dodatków 4 razy w ciągu bieżącego roku 57.300 zł.

Tymczasem wszyscy urzędnicy w liczbie około 140 osób otrzymali od początku roku do ostatniego października normalnych i dodatkowych poborów razem 714.810 zł. (w tem są już wszystkie odprawy, pensje za niewykorzystane urlopy, dodatki za wieczorowe prace i t. p.).

Skarb dla inwalidów i wdów.

Komisja budżetowa Sejmu załatwiła preliminarz emerytur. Dochody tej części budżetu, płynące z opłat emerytalnych, przewidziane są w kwocie: 27.600.000 zł., wydatki zaś wyniosą 107.700.000 zł. W dniu 1 kwietnia ub. roku było emerytów 14.213, wdów 5.896 i sierót 6.744 po funkcjonarjuszach ze służby polskiej oraz emerytów 7.455, wdów 10.897 i sierót 2.740 po funkcjonarjuszach ze służby zaborczej. Razem 47.945 osób.

KAZIMIERZ PRZERWA - TETMAJER.

OPOWIADANIE.

„Kumoter pyknął z fajki kilka raz i odezwał się:

Proces... hm... wto wartki do prawa, nie nie nagazuje. Za mojego casu beło dwok sonsiadow, Jasiak Kasprzyk i Wojciech Pytkos. Fajne beły hłopy, ino co Kasprzyk beł bogac, miał štury konie, hował kielkanaścioro hruhego statku, owce, świnię, a u Pytkosa to jedno jakiesi ta kónsko, dwie krowy, ze trzi ta owcátka, cale gazdstwo. Bełoby ta i tak syćko dobrze, kieby nie jedna rzec. Pomiędzy Kasprzykowym gruntem o Pytkosowym potoczek owijał i beła hań łoncka, prawie na niej można beło bez lato dwie krowy paść. Coz, kie niewiadomo beło, do kogo przinależy? O to wej zwada sła. Pytkos padał, co do niego, Kasprzyk, co do niego.

Nie daj Boze ik pojednać. Pytkos pada: Kasprzyk ma kainendej paść, a Kasprzyk na to: Choć byk miał i na sto krów, kie to moje!... Ten swoje, ten swoje.

Wzieni sie w prawo. Komu sond przisondzi, be jego.

Poślił do hadukatów: tak i tak. Pytkosowy pe-dział mu: ty mas racyjom, a Kasprzykowy: ty mas racyjom. Kie sie w sondzie zaceni kłócić! Widziało sie, ze hnet syby z okien pozwyłatujom!

Pockaj! — meśli se Pytkos; kie to tak sło, a Kasprzyk samo to.

Nie mogli sie przegadać. Jaze sie cysto pięknie spocili. Nawet ig juz i Pytkosowi i Kasprzykowi zal beło. Ani ta łoncka moze telo nie warce. Ale nie. Nakoniec telo Pytkosów hadukat beł mondrzejsy, co sond łoncke Pytkosowi przisondził.

Niedocekanie jego — meśli se Kasprzyk. — Kizhy to djabli beli, ajhy beli, dy przecie i mój hadukat rozum ma nie na wsi Trza apelować! Dyhy ja sie hań-biel, kieby ja z takim dziade, jako Pytkos, przegrał. Wiecie panie co — pada do swojego hadukata — apelujme.

— No dy apelujme, jak fcecie — pada hadukat.

— Do drugiej instancyje. Co be kostować, to be kostować!

Posłali apelacyjom. Wysło ze trzi miesionce, kim ik zawołali na termin. Zaś sie hadukaci jesse barzyj zarli pomiędzy sobom. Jaze ludzie pod sondem stajali.

Wygrał Kasprzyk. Zaś temu przisondzili.

Krotni milońscy! Kie prziseł Pytkos du domu, kie wzion kłóńć! Portki ostatnie przedam — pada do baby — w gaciak, pada, pudem do trzeciej instancyje! Rzek wygrał. musem, pada, wygrał! Ociec hań krowy pasał, łoncka moja! Tu mie djabli niek bierom! Musem wygrać!

— Dej ta i Kasprzyków ociec krowy na łonce

pas — pada mu kumoter Walos, co akuratnie prziseł zażreć na Pytkosów.

— Niek pasał, jako fciał, łoncka beła ojcowia i dziadkowa.

— Nie tak beło — pada mu kumoter — twój ociec i Kasprzyka Jaska ociec wraz hań po krowie paśli. Uwiązali u kulika i beło Nie beło hań kłopotu nijakiego o to, bo ta nik nie uzna cyja krowa więcel uskuhła trawy. Heba kiebyś, za łaskom, nawóz mie-zał. wtory ciężejzy.

He, nie mój Pytkos. Ani słuchać nie fciał. Za-stawieł tęgi kęs pola na kosta. Ceka Zaś ta za pare miesieny do trzeciej instancyje zawołali; zaś znowa Kasprzyk wygrał. Cosik wyonacyli, jakiesi akta poznajdowali, kiesita jesse za pradziadków łoncka beła Kasprzykowej prahabki. Telo wej mondrzejsy Kasprzykowy hadukat beł, kie to w mentrykak, cy ta kajsi inendy po papierzyskak wysukał.

Ino to wej pedzieć, co ci dwa hadukacia mieli trzeciom kancelaryjom spólnom.

Dopiero sie Pytkos wścióć, bo juz scwartej instancyje niemas. A i haba jego sie wścióćka ś nim. Bo to beło babsko telo zazarte. co ani psa takiego nie najdzie. Jak wziena treć pyskem, to jom jaze do trzeciej wsi słyhno beło. I niebeło cudu. Bo sie Pytkos stempil w tyk sondak. a tu dzieci kupa, a majontku mało. Padał mu hadukat, ze Kasprzyk kosta procesu zapłaci, a beło na cem sukać. Tłómaceł mu,

Kupuj tylko polską porcelanę ze znakiem „Cmielów“!

Dobrodziejstwo czy przekleństwo?

Dwie koncesje polskie w Peru.

Bank Gosp. Kra. ow. nabył 500 tysięcy ha lasu. — Lwowski Syndykat Rolniczy otrzyma 1 m. ljon ha.

Bank Gospodarstwa Krajowego nabył 500 tysięcy hektarów lasu dziewiczego w Peru nad rzeką Ucayali w celu kolonizowania tych terenów przez osadników polskich. Celem przyspieszenia kolonizacji rada Banku uchwaliła niezwłocznie wyasygnować na ten cel 150 tysięcy dolarów.

W pierwszym roku postanowiono zainstalować na kupionym terenie 150 rodzin, z których każda otrzyma bezpłatnie po 30 ha gruntu wraz z narzędziami. Z obowiązu osiedlenia tysiąca rodzin, Bank Gospodarstwa Krajowego staje się właścicielem te-

renów. Majątkiem i ewentualnymi dochodami z eksportu kawy i bawełny, która na tych terenach udaje się znakomicie, będzie administrowała filja Banku Gospodarstwa Krajowego w Peru.

Niezależnie od powyższej koncesji rząd peruwiański udzieli lwowskiemu Syndykatowi rolniczemu koncesji na 1 milion hektarów. Towarzystwo to ma prowadzić kolonizację na własną rękę.

Całokształtem kolonizacji polskiej w Peru, zajmuje się specjalna komisja międzyministerjalna.

Odczyt o Peru.

„Kurier Poznański” z dnia 17 grudnia przynosi w artykule p. t.: Ciekawy odczyt o Peru, dłuższe streszczenie prelekcji, jaką wygłosił red. „Wychodźcy”, organu „Polsk. Tow. Emigracyjnego” M. Pankiewicz w oddziale P. T. E. w Białymstoku o Peru.

Niezmiernie obszary Montanji peruwiańskiej czekają na rolników. Nikt ziemią tam nie handluje, nikt jej nie eksploatuje. Był okres, gdy wielkie masy przedsiębiorców zalały Montanję, gdzie produkcja kauczuku opłacała się stokrotnie. Ale, gdy Angli udalo się przeszczepić drzewa kauczukowe do swych kolonij azjatyckich i gdy produkcja kauczuku angielskiego poczęła pokrywać 90 proc. zapotrzebowania światowego. Montanja opustoszała znowu.

Obecnie na 1 km. kwadratowy przypada tam czterech mieszkańców. Jeżeli jednak odrzucimy Indian, którzy uprawą roli nie zajmują się, to stosunek ten wypadnie o wiele gorzej.

Emigrant polski będzie miał tam szereg przes-

kód do zwalczania, w pierwszym rzędzie malarję. Będzie musiał inaczej się ubierać i odżywiać, niż w Europie. Biali czują się tam dobrze dopiero w trzecim pokoleniu.

W Montanji mogłoby się osiedlić kilka milionów Polaków.

Proszę zwrócić uwagę na jedno zdanie: „Biali czują się tam dobrze, dopiero w trzecim pokoleniu”, czyli dwa pokolenia czują się źle, nie mogą się dostosować do warunków i stosunków.

Jakie tam panują stosunki, opisuje wysłany do Peru kapitan Lepecki w książeczce „Na podbój Amazonki”.

Książeczkę tę (wydawnictwo „Roju”) można nabyć za 30 groszy na stacjach kolejowych, gdzie są kioski Ruchu. Radzimy przeczytać tę książeczkę, a wtedy każdy pozna, co to za dobrodziejstwo owa reforma rolna w Peru.

WOJSKOWI W BANKU GOSPODARSTWA KRAJ.

Zastępcą dyrektora Banku Gospodarstwa Krajowego, generała Góreckiego, ma zostać generał Maciszewski. Dyrektorem oddziału budowlanego tego banku ma zostać podpułkownik Garbusiński. Donosi o tym Agencja „Press”.

BILANS HANDLOWY POLSKI ZA ROK 1928.

Deficyt bilansu handlowego w roku 1928 wynosi 854 miliony 187 tysięcy złotych.

STAN POLSKIEJ FLOTY HANDLOWEJ.

W dniu 1 stycznia b. r. polska flota handlowa liczyła 17 statków morskich, nie licząc holowników. Przy pomocy tej floty w r. 1928 przewieziono przeszło 500.000 ton różnych ładunków i około 200 podróży.

POŻAR POLSKIEGO POSELISTWA.

W gmachu poselstwa polskiego w Tokio (w Japonii), wybuchł pożar, który zniszczył znaczną część budynku.

FERMENT NA LITWIE.

W związku z przygotowywanym zamachem stanu na Litwie, został aresztowany szef sztabu generalnego pułkownik Plechawiczius. To wypadk w jest następujące. Jeszcze w roku 1926, w grudniu, nastąpił na Litwie zamach stanu, a główny twórca zamachu pułkownik Plechawiczius usunął ówczesnego prezydenta republiki litewskiej Griniusa. Nowym prezydentem został Smetona, a jako premier objął władzę Waldemaras. Z biegiem czasu między premierem a prezydentem doszło do silnej różnicy zdań. Waldemaras jest zwolennikiem faszyzmu, podczas gdy obecny prezydent jest za nawiązaniem kontaktu ze stronnictwami opozycji, które dusi partja wojskowa. Nie trzeba zapominać, że władza Waldemarasa opiera się na korpusie oficerskim. To też chce utracić Waldemaras, należało pozyskać oficerów. Roli tej podjął się szef sztabu Plechawiczius. Waldemaras, zorientowawszy się w sytuacji spowodował aresztowanie tego ostatniego. W związku z rozgrywającymi się wypadkami, ogłoszono w Kownie stan oblężenia.

SOWIECKA EKSPEDYCJA RATUNKOWA UDAJE SIĘ DO RZYMU.

Oficerowie sowieckiej ekspedycji ratunkowej, którzy na łamaczu lodu „Krasin” uratowali rozbitków ze sterowca „Itali”, udają się do Rzymu, by tam złożyć zeznania przed komisją śledczą, badającą przyczyny katastrofy balonu powietrznego.

OFIARNOŚĆ WŁOCHÓW NA CELE PAŃSTWOWE.

Liczni ofiarodawcy we Włoszech złożyli premierowi papiery państwowe na kwotę 693 milionów lirów, jako dobrowolną ofiarę. Papiery te spalono, zmniejszając przez to sumę długów wewnętrznych państwa.

TAK TO BYWA CZASEM Z DYKTATORAMI

Niedawny dyktator grecki Pangalos i jego dwaj ministrowie będą oddani sądowi karnemu za to, iż wyrządzili państwu szkody przez przekupstwa przy udzielaniu koncesyj na domy gry. Decyzję co do oddania oskarżonych sądowi karnemu, powziął parlament znaczną większością głosów.

SPRZYSIĘŻENIE W HISZPANJI

Oficerowie artylerji, niezadowoleni z rządów dyktatorskich Primo de Riveri w Hiszpanji, przygotowali zamach stanu, który miał wybuchnąć w nocy z dni 28 na 29 stycznia b. r. Rządowi udało się stłumić bunt w zarodku. Powstańcy opanowali jedynie miasto Ciudad Real, położone o 200 km. na południowy zachód od stolicy państwa Madrytu. Przeciwno spiskowcom rząd wysłał eskadry samolotów.

UPADEK SOCJALIZMU W STANACH ZJEDN.

Ostatnie wybory prezydenta w Stanach Zjednoczonych wykazały upadek socjalizmu w tym kraju. Kiedy w roku 1920 kandydat socjalistyczny uzyskał 920 tysięcy głosów, to w roku 1924 tylko pół miliona głosów, a przy ostatnich wyborach w dniu 6 listopada 1928 tylko 267 tysięcy głosów. Jest to znikoma liczba, jeżeli zważy się, że kandydaci demokratyczny czy republikański otrzymali po kilkanaście milionów.

W KRAJU, GDZIE RZADKO ŚWIECI SŁOŃCE.

Z Murmańska donoszą, iż w dniu 21 stycznia b. r., po 56 dobach nocy podbiegunowej, pierwszy raz nad horyzontem ukazało się słońce, na przeciąg kilku minut.

Ile wynoszą rezerwy ubezpieczeń społecznych?

W numerze 1-ego „Przeglądu Gospodarczego” z h. r. znajdujemy ciekawe niezwykle cyfry, obrazujące wyniki świadczeń społecznych, uiszczonych przez społeczeństwo polskie. Cyfry te zawierają dane o tworzeniu funduszy (rezerw) przez przymusowe instytucje społeczne.

Kasy Chorych całej Rzeczypospolitej (za wyjątkiem G. Śląska) nagromadziły rezerw 85.000.000 zł.

Kasy Chorych G. Śląska 16 milj. zł.

Ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa i starości robotników (działające tylko na terenie b. dziel. pruskiej) 54.000.000 zł.

Ubezpieczenie pracowników umysłowych (obowiązuje od roku 1928 na całym terenie Rzplitej) 118.000.000 zł.

Ubezpieczenie od wypadków 80.000.000 zł.

Fundusz bezrobocia 50.000.000.

W sumie daje to 411.000.000 zł., przy ubóstwie gospodarki polskiej, pozycję niesłychanie poważną.

Jest rzeczą również znamieną, że mimo istniejących ku temu podstaw prawnych i finansowych — co stwierdza również „Przegląd Gospodarczy”, nie zaznaczają się żadne tendencje ku obniżeniu świadczeń społecznych. Fundusz Bezrobocia naprzykład dawno już przekroczył rezerwy, wymagane ustawą, jednak ani na skrzyńę nie zwolnił w tempie gromadzenia ich w dalszym ciągu.

Rezerwy ubezpieczeń rosną — niezadowolone z dzisiejszego stanu rzeczy rośnie również, gdyż ubezpieczenia niewiele co dają ubezpieczonym.

ze w drugiej instancji to ino przypadke Kasprzyk wygrał, bo ta jednego papieru byhiło, ale sie ten papier nalaz i w trzeciej instancji wygrać musi. A kie zaś Pytkos do niego skoceł: Paniel Coz się to rohi?! — to mu wej pedział: Ha, mój gospodarzu, rohiłem, co mogłem, mentyrka prababki Kasprzyka was zgubiła. Cóż robić? Głowom muru nie przebije.

Zje kie nie przebije, to nie przebije.

Zajndzie Pytkos du domu, jak niezwywy. Do nikogo złości niema, jacy do Kasprzyka. Hadukacia, jak hadukacia — kazdy swojego bronieł. Sond, jak sond; kieby Kasprzykowi nie przisondzieł, not-ty musiał jemu przisondzieł. To prosta rzec. Aho temu, aho temu. Kasprzyk syćkiemu winowaty! Kieby nie on, toby niebeło nie! Tak jak jamen w paciorkak!

— Bez Kasprzyka jek sie stempil — pada do baby. — Skróś niego na dziada wyjnde. Pole trza stracić, ho dług na niem. Zyd ta cekał niebedzie. Niek ta! Ja juz o nic nie stojem, cobyk ino Kasprzyka wypłacić!

Wzieni uradzić z babom. Baba beła psowata, taby beła bratu łeb ozbiela, kieby jej beł na dródze stanon. Telo wziena hłopa jydzić, co sie jaze pościele zembami hylał. Uradzili Kasprzyka zabić. I tak się na nim pomścić.

Pytkos się porwał zaraz iść. Ale go baba stusiała na pościele Głupi! Coby cie powiesili?! Pojutrze bedzie jarmark w mieście, wiem, ze Kasprzyk

bań bedzie. Po pijaności go zabił! Ja haw cytala w gazecie o takim, co po pijaności ceka zabił i nie dali mu wiecej, ino trzi miesionce. Bo jakoz takiego karać, co sam niewie, co robi! Idź opij sie, a plontaj sie pomiendzy ludziami, coby cie świat widział. Trzi miesionce nie wielga rzec! Powiedz mu jedno, drugie, o bitke nie trudno. Zabijes go, to sie by pomścis na nim!

— He, powiem ci — pada jej hłop — syciek rozum do twojej głowy przesel! Jako mł radzis, tak zrobiem! Opijem sie i Kasprzyka zabijem! Ja byk nie zyl dłuzy! Abo on, abo ja!

I tak zrobiel. Opieł sie i Kasprzyka zabiel.

Jak wzieni ospatrzowac, ze karany nie beł, proces przegrał, do znaku sie stempil, ze beł nieprzytomny, za cyny swoje nieodpowiedzialny, ze miał zal do nieboscyka, bo ta Kasprzyk na tele pastwisko mógł ani nie patrzeć, nie dopiero sie prawocić, zasondzil mu pół roku. Jesce sie kwalieł, ze mu ta niezle beło.

Ino co go na sumieniu grzelo, bo się wpółtrzecia roku pote sam w stodole obwiesiel.

Tak wej za mojego casu beło. Syćko ja se to przihacujem i tak myślę: kieby heli oba nietelo sparci, bo ta o nic nie slo, ino o honor. U nas som ludzie stranie honorni. Jeden by drugiego wierchowal i pod scyt dahu kieby mu powala nie przeskadzala, do procesu o hadź co, a od procesow do nie-sceńcia nieraz ani pół kroku niema...

Sanacyjne poczwarki prasowe.

Po wypadkach majowych, sanacja starała się stworzyć jak najwięcej gazet, by trąbiły o jej sukcesach. Nie trzeba dodawać, że pisma te korzystały z funduszy dyspozycyjnych. Jaki jest owoc tej polityki prasowej rządów pomajowych, to o tem tak pisze żydowski „Nasz Przegląd“:

„Próba unicestwienia wydawnictw prywatnych zapomocą sztucznie hodowanych pism o „pokrewnym kierunku“ ostatecznie zawiodła.

Endecka „Gazeta Warszawska“ rozszerzyła i urozmaiciła swe szpalty, podczas gdy „Dwugroszówka“ nawróconego p. Sadzewicza, wyzionęła ducha po długiej i ciężkiej agonii.

Konserwatywne ziemiaństwo w „Dniu Polskim“ coraz częściej pokazuje zęby; odezwę Związku Ziemiaków w sprawie polityki podatkowej kwalifikuje do druku „Kurjer Warszawski“, trwający w niezmiernym dobrobycie pomimo całkowitej niezależności od rządu.

Postępowo-rządowy „Kurjer Poranny“ został wprawdzie „uderzony“ po założeniu „Głosu Prawdy“, lecz nie traci nadziei, że w bliskiej już przyszłości zostanie przywrócony do godności „jedynego faworyta“.

Socjalistyczny „Robotnik“ został tylko zmu-

szony do ożywienia tekstu dzięki powstaniu „Przedświtu“.

Kilka innych pism, żyjących wyłącznie z subsydjów, wiedzie suchotniczy żywot i nie posiada żadnych absolutnie wpływów w społeczeństwie.

Niewiadomo wogóle, w jakim celu pisma te są wydawane, gdyż nie są one nawet wyrazicielami poglądów t. zw. sfer miarodajnych.

Niejednokrotnie zilustrowaliśmy na przykładach, że w najdonioślejszych sprawach polityki wewnętrznej panuje w prasie sanacyjnej zupełny chaos i rozgardzaj, przyczyniający się tylko do obniżenia prestiżu władz rządowych.

GORZEJ jeszcze dzieje się w dziedzinie polityki zagranicznej, wymagającej ostrożnego i umiejętnego operowania argumentami.

Kończy wreszcie „Nasz Przegląd“ swe uwagi zupełnie słusznym wnioskiem:

„Mamy prawo domagania się, aby wszelkie próby „urabiania“ opinii publicznej nie odbywały się kosztem ogółu obywateli, płacących podatki.

Skoro próby te zawiodły na całej linii, to czas najwyższy, aby system sztucznej hodowli sanacyjnych poczwarek prasowych został wreszcie zlikwidowany“.

bowny, który umorzył 33 procesy, ciągnące się od lat.

Ludność, oceniając pracę, odwraca się od hasel wyrotowych, czego dała dowód przy wyborach gminnych, wybierając na wójta Wojciecha Warzechę, na sekretarza Rokowskiego, ludzi, co stronią od Putka i socjalistów.

Przegraliśmy wybory, ale się to już więcej nie powtórzy i nasz „Piast“ będzie górą.

Małorolny.

—o0—

Czy niema na to rady?

Czytałem w gazetach, że najgorsze stosunki pod względem bezpieczeństwa panują w Meksyku. Nikt tam niepewny swego ułania i życia; kradzieże, rozboje, napady — są tam na porządku dziennym.

Czasami stosunki w Polsce przypominają pod tym względem Meksyk.

W naszej wsi w ciągu 2 miesięcy nieznanymi sprawcami ukradli świnie i zabili ją w domu gospodarza i ukradli kury. Dwom innym gospodarzom skradziono z koryta sadło, szpyrki i przyodziewę. — Jak tak dalej pójdzie, to nikt nie będzie pewny mienia, a nawet i życia. Złodziej chociaż go policja zaprowadzi do sądu, to za parę tygodni stamtąd wraca i znówu kradnie.

Potrzeba u nas takiej ustawy, jaka jest w Niemczech. Powracający z robót z Niemiec opowiadają, że i w Niemczech tak było do niedawna. Aż rząd był zmuszony do zaostrzenia ustawy sądowej i dziś rząd i lud tam ma spokój. Za złapanie w karczmie 6 tygodni aresztu. Za bitkę w karczmie 6 miesięcy. Za napad na drodze 5 lat więzienia. Za usiłowane zabójstwo wyrok śmierci. Na każde cztery wsie wypada jeden policjant, który jedzie autem z psem, na wezwanie i tropi złodzieja. Ludzie tam mają spokój, a rząd na drabów nie nakłada.

Możeby tak i w Polsce przeprowadzić w tym dziale sanację — ale prawdziwą, nie taką „sanacyjną“ — by padł strach na drabów, bandytów i złodzieji.

A. Knapczyk.

—o0—

Urzędowanie naszego wójta.

TENCZYN, pow. Myślenice.

Z gminy naszej górskiej dawniej często czytać było można korespondencje na łamach „Piasta“, teraz jakoś niechęć, zdawać by się mogło, że wszyscy nasi chłopcy opuścili „Piasta“, a za judaszowskie srebrniki poszli gdzieindziej, tymczasem tak nie jest i nie będzie, chłopcy tutejsi swojego sztanbaru nigdy nie zdradzą, lecz ciągną innych za sobą, czego dowodem jest wynik sily „Piasta“ w tutejszych gminach przy ostatnich wyborach. Tak samo pracujemy jak dawniej, mimo rozmaitych szykan na każdym polu, jak w Kółkach Rolniczych, Kółkach Młodzieży i Czytelnicy Ludowej, urządzając tebrania, pogadanki, przedstawienia, oraz obchody narodowe i t. p., żywiąc nadzieję, że może kiedyś zaistnieje na miano równych obywateli a nie tak jak obecnie „drugorzędnych“.

Najbardziej jednak „zasłużonym“ działaczem w gminie mianuje się na każdym kroku nasz wójt Franciszek Bajak, który, gdy odbierał urządowanie, chwalił się, że on postawi gminę na nogi i działał bardzo „wiele“ przez dwa lata swego urządowania — a mianowicie, gdy Kółko zamierzało założyć Straż Pożarną, mając do tego pewne poparcie, on temu przeciwdziałał i założył Straż, która dotąd nie ma, pomimo subwencji Zakładu Ubezpieczeń, Wydziału powiatowego, festynów i zbiorów po gminie. Sławków nie było, nie ma i prawdopodobnie nie będzie. Droga gminną miał przerobić na powiatową, bo po to siedzi w Radzie powiatowej w Myślenicach, lecz w błocie i kałużach można się utopić, że aż wstyd, bo tyle kamieni przy samej drodze. A przecież były jakieś pieniądze z Wydziału powiatowego.

Z obywatelami gminy żyje bardzo po sąsiedzku, bo niejednego wywłóczył niesłusznie po sądach za jego sprawami osobistymi, których długo wstydzić się będzie.

Jak dla władz jest idący na rękę i punktualny, świadczy to, że spisy plonów dla Głównego Urzędu Statystycznego w Warszawie, które miały być robione na podstawie zeznań właścicieli gospodarstw, on zrobił je najlepiej. Bo przepisał ze statystyki starej, nie pytając się nikogo o to. Sprytnie to zrobiono, ale nie wiele z takich spisów dla Państwa korzyści.

Tenczynianie.

—o0—

NIESUMIENNY URZĘDNIK. Przed sądem w Poznaniu stawał w tych dniach b. urzędnik tut. urzędu skarbowego Wincenty Politycki, który przez 3 lata swego tutaj pobytu sprzeniewierzył 8 900 zł. pieniędzy skarbowych. Sprawa byłaby się może jeszcze nie była wydała, ale P. został przeniesiony na wyższe stanowisko do Czarnkowa i wtenczas w kasie wykazały się ujedobory. Sąd uwzględniając jego rzeczywiste ciężkie położenie, bo miał chorą żonę i troje dzieci, a przytem 250 zł. pensji, skazał go na rok więzienia.

Z księgi mądrości Wschodu.

REMIGJUSZ KWIATKOWSKI.

O bogaczu, gdybyś znał ból przy słowie: „daj“, dałbyś wszystko, co byś miał, gdybyś ból ten kiedy znał.

obcy ci tej męki szal, życie twoje — raj, o bogaczu, gdybyś znał ból przy słowie: „daj“,

Przeciw nowym ciężarom podatkowym.

Następujące gminy nadesłały w dalszym ciągu petycje do Sejmu w sprawie projektu nowych podatków.

POWIAT PRZEWORSKI:

Wolica, Mikulice, Gniewczyna Łańcucka, Nizatyca, Krzeczowice, Ostrów, Markowa, Łopuszka Wielka, Ubieszyn, Manasterz, Białobłoki, Świętoniowa, Pantalowice, Gniewczyna Tyniecka, Studzian, Wólka Małkowska, Rozbórz.

POWIAT BRZESKI:

Fillipowice, Jaworsko, Niedzielska, Lewniowa, Fallszowice.

POWIAT GRYBÓW:

Lipniczka, Brzana Górna, Gródek, Kąclowa.

POWIAT JASŁO:

Kaczorowy, Wola Dębowiecka, Załęże, Gliniczek, Zarzecze, Lubieńko, Lejsce.

POWIAT WADOWICE:

Leńcze Górne, Zarzyce Małe, Izdebnik, Zarzyce Wielkie.

POWIAT RZESZÓW:

Świlcza, Palikówka, Zaczernie, Trzciana.

Sikorzyce, Swarzów (Dąbrowa), Jodłowa (Pilzno), Lisia Góra (Tarnów), Wólka Grodziska, Wola Dalsza (Łańcut), Stojowice (Wieliczka), Pietrzajowa (Ropczyce), Biesna (Gorlice).

Gnojnik (Brzesko), Albigowa (Łańcut), Kozodrza (p. Ropczyce), Borzęcin (800 podpisów), Piwoda, Cieszacin (p. Jarosław), Żołyńia (850 podpisów) p. Łańcut.

Z ruchu organizacyjnego

BACZNOŚĆ RZESZOWSKIE!

W Rzeszowie w Domu ludowym (k-to Gospodarza) udzielać będzie dla członków P. S. L. „Piast“ porad i informacji prezes pow. Zarządu p. Latawiec w każdy piątek od 11—12 w południe.

ZARZĄD POWIATOWY.

—o0—

WOJNICZ. Dnia 24 stycznia b. r. odbyło się zebranie P. S. L. „Piast“ w Wojniczu w sali „Sokoła“. Zagaił p. Władysław Tendera; przewodniczącym był p. Cyprjan Sacha z Łysej Góry; zastępca p. Stanisław Wojnicki z Miłówki; sekretarzem p. Franciszek Michałek z Zakrzowa. Sprawy polityczne i gospodarcze referował p. prezes Witos. W dyskusji na temat bolączek wsi, spraw organizacyjnych i gospodarczych przemawiali: pp. Wiktor Batko z Łysej Góry, Tendera z Rudki, Jan Karaś z Wielkiej Wsi, Zabiński z Olszyn. Uchwalono jednomyślnie zgłoszone rezolucje. Prezesowi Witosowi urządzono wspaniałą owację.

Franciszek Michałek.

—o0—

GROMNIK, pow. Tarnów. W dniu 20 stycznia b. r. w domu p. Franciszka Uchwata, odbyło się wspaniałe zebranie, na którym p. prezes Witos zaznajomił zgromadzonych z obecną sytuacją polityczną i gospodarczą w państwie, oraz projektami rządowymi.

Na zebraniu przewodniczył p. Fr. Uchwata, zast. p. A. Soltya, sekretarzem p. St. Różycki.

Po długim a rzeczowym przemówieniu prezesa Witos nastąpiła ożywiona dyskusja, w której zebrani ogromnie narzekali na ciężkie położenie rolnictwa, prosząc o dalszą obronę wsi.

Następnie uchwalono szereg rezolucji i gromkim okrzykiem: „Niech żyje prezes Witos!“ zakończono to podniosłe zebranie.

Nadmiernie należy, że na tem zebraniu zapisało się na prenumeratę szereg młodych ludzi, dotychczas nie prenumerujących „Piasta“.

St. Różycki.

Trzeba nam czynów — nie słów.

BACHOWICE, pow. Oświęcim. Przed wyborami uwijali się po naszej wiosce socjaliści i naganiacz poeła Putka Fr. Świadek ze Żygodowic, który zapewnił, że w razie wyboru Putka posłem, wybuduje nam gościniec przez wieś.

Wybory przeszły, obalamucona wieś głosowała przeważnie na trójkę, czy dwójkę, Putek został posłem, ale o drodze ani słychu.

Otwierają się zwolna ludziom oczy. Przed przewrotem majowym wszystkiemu był winien Witos, wszyscy wyzwoleney, socjaliści, katolicko-ludowi bij za bij na Witos — niech żyje Piłsudski!

Od 2 i pół lat Witos nie rządzi, nie ma żadnego wpływu na rządy, rządzi marsz. Piłsudski, czemu socjaliści i wyzwoleney nie mają odwagi przyjąć na wieś, powiedzieć: dobrze jest, przeciwnie piszą, że tak źle, jak obecnie, nigdy nie było.

Widać z tego, że nie Witos był winien biedzie chłopskiej, przeciwnie, w miarę sił starał się tejże ulżyć, co teraz najtwardzi przeciwnicy Witos przyznają.

Jako lekarstwo na nasze dolegliwości, przepisuje nam Putek rozdział Kościoła od Państwa, Kościół narodowy. Zle się wybrał, bo nasz ks. Dr Gołba nie słowami, ale czynem nam pomaga, założył mleczarnie, szkołę gospodarczą Kółko rolnicze. Koło młodzieży, szkołę przemysłową, stara się o uprawę buraków, lnu, o bydło czerwonej rasy, żeby wieś podnieść oświatowo i gospodarczo. Utworzył sąd polu-

Zc Wschodniej Małopolski.

A kto jest w Brodach „Jedynka”?

Można się było przekonać na jednym z zebrań „Jedynki” z udziałem posłów.

Pokazali swe oblicze pp. Kosydarski, Wójtowicz, Dzeduszycki. Przebieg zebrania miał charakter szkoły wojskowej. Kosydarski z góry potraktował zebranych. Kazał wybrać Radę gospodarczą, Komitet do walki z obecnym ustrojem.

Ciekawa była asysta posłów jedynkowych. Chłopi, mimo afiszowania po gminach, nie przyszłi; kilku urzędników państwowych i różnoraka zbieranina ludzi, którzy zawzięci tam są, gdzie węższą żer, tworzyło całe zebranie.

W prezydium zasiadli: Jan Madejski, zawzięty politycznik; Fastnecht, notariusz i Jan Wolnik także notariusz, Fuczek, skooczybrzda.

Fastnecht, zapalony endek, niedawny oboźny powiatowy O. W. P., antysemita do wyborów miejskich, w czasie wyborów największy przyjaciel żydów, przyjmuje stanowisko radnego od nich; na czas wyborów sejmowych 100-procentowy pilsudczyk. Wolnik, notariusz w Tłumaczu, w czasie ruchawki ukraińskiej dobrze się urządza, bo gdy inni Polacy idą do więzienia, on składa śluby na wierność Ukrai-

nie i spokojnie urzęduje. W kancelarii notarialnej u siebie trzyma tylko Rusinów. Piastowiec, kiedy trzeba. Teraz jedynkarz. Był naczelnym kierownikiem w Składnicy Kółek Rolniczych i w Powiatowej Kasie Rolniczej — obydwie te instytucje szybko zagrzebał.

Fuczek, godny tych dwóch przyjaciół. Towarzystwo godne linokoczków politycznych pp. Kosydarskiego i Wójtowicza, robiło wrażenie, że szakajacemu żeru trzoda zeszła się z rozmaitych chlewni przy jednym korycie, bo u ludzi pewne przekonania być powinny, z tych się rodzą poglądy na politykę państwa temwięcej, że to kwiat inteligencji, która ma obowiązek żłobić koryto strumienia życia dla mas i prowadzić społeczeństwo do zdobycia lepszego bytu, a państwo w świat potęgi. Dokąd jednak mogą zaprowadzić społeczeństwo tacy, którzy nie mają celu, którzy wczoraj byli gdzieś indziej, dziś służą komu innemu, a z pewnością noszą kadzidło jeszcze na wszelki wypadek. Tych marsz. Pilsudski w swoich rozmyślaniach skwalifikował, bo widocznie ma już dosyć tych ludzi-narzędzi.

Witos Andrzej.

Jak wygląda krzywda ukraińska?

Dzięki słabości i zbytnej tolerancji naszych władz, nasze mniejszości narodowe coraz wyżej głowę podnoszą, zaczynają nam Polakom dokuczać, a nawet odgrażać, a rząd nasz tem więcej ustępuje, zapominając o tem, że ustępliwość jest oznaką słabości. Od czasu tej naszej urzędowej ustępliwości, zaczęły się mnożyć ataki na Polskę, rozszerzać organizacje wrogie Państwu, a ci, którzy powinni cicho siedzieć, bo ich tam nie było, gdzie się szablami i bagnami kreśliło granice Polski i broniło od grabieży przed wrogiem ich mienia, — dziś oni mają głos. Tak robią Niemcy, Żydzi, Białorusini i Rusini. Ci ostatni na każdym kroku starają się mieć nad nami przewagę, szkodzić Polsce, a nam dokuczać dlatego tylko, że jesteśmy Polakami. Nawet tam, gdzie nikt nie myśli robić jakiejś różnicy, Rusini, a raczej ich prowodyrzy judzą i jątrzą ludność ruską jakimiś urojonemi krzywdami przeciw Polsce i Polakom. Istnieje po naszych wioskach tak czysto polskich, jak i o mieszanej ludności cały szereg kas Stefczyka, Spółdzielni mleczarskich, kasy te nigdy nie robiły i nie robią żadnej różnicy przy udzielaniu kredytu, tak samo Patronat jednakowo sumiennie i gorliwie zajmuje się kasami tymi, gdzie są Rusini, jak i tam gdzie ich niema. Patronat w swej szczytnej i ideowej pracy nigdy nie zawadził o politykę, a nawet w łonie swego personelu lustratorów miał i ma kilku Rusinów, a miał ich i wtedy, gdy tych kas, które mogły się nazywać ruskimi nie było. Jednak ta praca chrześcijańskiej miłości bliźniego, ta pomoc kas Stefczyka dla ruskiej ludności, w cza-

nie głodu w 1913, 1921, 1922, 1923 i 1924 roku, nie podoba się adwokatowi ruskiemu Kobiarskiemu oraz redakcji „Hospod — Koop. czasopysa”, bo w jednym artykule napada na kasy Stefczyka, na ich twórcę Dra Stefczyka i na Patronat, społeczeństwo, odmawia wszelkiej zasługi śp. Stefczykowi, posądza Patronat o uprawianie polityki antiruskiej, a swoich Rusinów, współpracujących w kasach z Polakami, nazywa lizuniami i chrunami i apeluje do Rusinów, by kasy Stefczyka bojkotowali, a swoje ruskie zakładali. Obłudą jest wielką iść do kasy polskiej po pieniądze, aby potem wołać, że robi się politykę. I czyż to nie judzenie i nie jątrzenie, nie licujące się z tytułem doktorskim autora, nazywać tych Rusinów, którzy współpracują z Polakami „lizuniami”? Czyż praca zgodna i jedność ludu ma być dla autora kością w gardle, że tak pisze? Czyż lepiej by, zamiast współpracy Rusini brali noże i palki i szli Polaków mordować?

Czemu nie chce p. K. o tem słyszeć, że na zebraniach Centralnej Kasy, przedstawiciele Rusini wyrażają hołd dla pracy śp. Stefczyka, chwalać Patronat i Centralną Kasę za utrzymywanie czystości tej idei i nie walczą z Polakami tak jak on, który w tem, że Polskie Spółdzielnie pomagają ruskim chłopom widzi krzywdę i niezadowolenie?

Kasy polityki nie uprawiały i nie uprawiają, a Rusini nawet cerkwi do polityki jątrzenia używają i to nawet przy wielkich uroczystościach.

J. K.

Głos z powiatu staro-samborskiego.

W powiecie starosamborskim życie polityczne przed wyborami było głośniejsze, tak zresztą, jak i wszędzie. W czasie wyborów szereg partji walczyło tu między sobą. Sprawdziło się przysłowie, „gdzie się dwóch bije, tam trzeci korzysta”, bo z tej burzy wyborczej skorzystał Bezpartyjny Blok i za pomocą prośby, groźby, obietnic, ohytrości, przebiegłości i pieniędzy, wyprowadził aż trzech posłów. Resztę mandatów zabrali Rusini. Od tej chwili spokój nastał w powiecie, panowie posłowie, jak Burda i Ziemiak, jak poszli do Sejmu, tak wszelki słuch odtąd o nich zaginął.

Przedtem, gdy „Piast” wywierał silny wpływ na stosunki polityczne w Polsce, rzucano kalumnje na stronnictwo Piasta, w czasie wyborów mówiono, że „Jedynka” uzdrowi stosunki, raj nastanie, a dziś ludzie pytają, gdzie jest ten przez was obiecywany raj. Czem polepszyliście dolę chłopską? Czy zmniejszyliście nasze ciężary, nasze podatki? Czy przeprowa-

dzono ustawę, któraby zmusiła wielkich obszarników i fabrykantów do zapłacenia podatków majątkowych, tych podatków, które chłopci już dawno zapłacili. Gdzież są wasze obietnice? Przecież dzisiaj Piast nie przeszkadza w realizowaniu waszych obietnic. Czytałem w jednej z gazet przemówienie posła żydowskiego, który oświadczył, iż polityka podatkowa nie była winą rządu, lecz stronnictw włościańskich, które swą długoletnią praktyką na terenie parlamentarnym spowodowały obciążenie miast, a więc ludności żydowskiej. A więc Żydzi przyznają, że „Piast”, jako największe stronnictwo ludowe, mające poważny wpływ na rządy, starał się o ulżenie w ciężarach wsi.

Nadszedł czas, że chłopci przejrżeli, dokąd ich zaprowadziły bałamuctwa innych stronnictw, to też dzisiaj wracają masowo pod sztandar „Piast”.

Chłop z doliny Strwiąża.

Szalony plan złodziejski.

W czasie uroczystości Jordana w Kossowie zdarzył się niebywały wypadek.

Dwaj lwowscy złodzieje Kosz i Bitkowski dowiedzieli się, że przy ceremonji zanurzania krzyża w wodę używany jest przez parocha w Kossowie drogo-

cenny złoty krzyż, wysadzany drogiemi kamieniami. Zbrodniarze postanowili za wszelką cenę krzyż ten ukraść i obmyśliłi szalony plan. Tuż przed ceremonją święcenia wody w Czeremoszu włożył Bitkowski przez przerebłą do wody i ukrył się pod lodem. Gdy ksiądz

zanurzył krzyż w wodę, Bitkowski wirwał mu go z ręki i począł płynąć pod lodem w kierunku drugiej przerebły, przy której stał Kosz. Tymczasem ksiądz, przerażony niewytłumaczonym zajściem, odskoczył ze strachem od przerebły. Powstało wielkie zamieszanie.

Po paru minutach ogólnej dezorientacji kilku młodych górali, oraz posterunkowy poczęli toporami rąbać lód w poszukiwaniu za krzyżem. Ku ogólnemu zdumieniu z przerażeniem natrafili wkrótce na trupa złodzieja z krzyżem w zaciśniętych zębach. Zbrodniarz udusił się, zanim dopłynął do przerebły. Kosz, którego niespokojne oczekiwanie towarzysza zwróciło uwagę, aresztowano.

Do chłopca polskiego!

O chłopie polski! Coś w swojej niemocy
Tak chwiejny i słaby jak na wodzie trzcina,
Że każdy twe serce jakby kamień w procy,
Ku swoim korzyściom dowolnie nagina.
Kiedy cię kto inny poniańczy uśmiechem
Splamisz się dla niego kainowym grzechem.

O chłopie polski! Na kształt nietoperza
Lecący na oślep za chwilowym zyskiem
Nie widzisz nieszczęsny, że twój czyn już zmierza
Pohańbić swą przyszłość niewolą, uciskiem.
Z miską soczewicy tyś Judasza wzorem,
Kiedyś się zaprzedał wraz z chłopskim honorem.

O polski chłopie! Co z swojego progu
Nie bronisz swej części nieprawdy syn Piasta —
Lecz się idziesz kłaniać fałszywemu bogu,
Sprzedając się podle jak płochą niewiastą,
Nie wartasz praw, swobód. Pożalujesz zatem,
Gdy cię będą smagać gnębiciele batem.

Jan Kilch ze Szczepanowa

Walka z potworem morskim.

Przed kilku tygodniami w porcie Townsend, wydarzył się rzadki stosunkowo wypadek napadnięcia nurka przez obrzymią ośmiornicę, z którą stoczył on blisko godzinna walkę, zanim zdołał się wyrwać z potwornych macek. Zwycięcą w tej niezwyklej walce był amerykański nurek Hook.

Hook opuścił się na dno morskie na głębokość 15 metrów, celem naprawienia łapki na łocisie.

Uzbrojony był w latarkę elektryczną i długą dzidę stalową z toporem i długim, ostrym grotem. Jest to broń powszechnie używana przez nurków, jako najlepsza do walki z potworami morskimi, jak również do przecinania wodorostów i kruszenia ławic koralowych, zalegających często dna morskie.

Znalazłszy się obok łapki, zawiesił lampę na specjalnym haku i wziął się do reperacji. W tej chwili zobaczył obrzymią białawy przedmiot, nieokreślonych kształtów, zbliżający się ku niemu. Sądząc, że jest to rekin, chwycił za dzidę, i szykował się do walki.

Któż jednak opisał jego przerażenie, gdy przekonał się, że zbliżającym się przedmiotem jest trup ludzi z wysadzonymi oczami, którego ręce pod działaniem wody lekko się poruszają. Wystraszony nurek pociągnął za linę sygnałową, lecz w tej chwili zobaczył nad trupem obrzymiego potwora, kształtem przypominającego balon z wypiętymi oczami. Była to potworna ośmiornica, która posuwając się na czterech mackach, dwoma wymachiwała przed sobą, dwoma wlokła za sobą trupa mężczyzny.

Hook, ochłonawszy z przerażenia, postanowił odebrać potworowi zwłoki. Gdy ośmiornica zbliżyła się do niego, nurek wymierzył cięcie toporem, odcinając jedną z macek, trzymającą zwłoki. Zanim jednak zdążył się cofnąć, potwór jedną macką chwycił go za nogę.

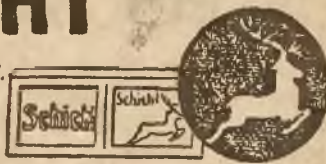
Nieszczęśliwy walczył rozpaczliwie. Potwór, oplątawszy mu nogi, pochwycił go mackami za prawą rękę, a równocześnie woda dokoła zamąciła się, gdyż ośmiornica wypuściła z siebie czarną, ochronną ciecz, tak gęstą, że zaćmiła ona światło latarki. Po kilku minutach, długich jak wieczność, woda rozjaśniła się, a wtedy Hookowi udało się lewą ręką zadać potworowi śmiertelny cios między ślepią. Lecz walka nie była skończona.

Z góry bowiem napłynęły mniejsze ośmiornice, które rzuciły się na nieszczęśliwego. Nieludzkimi wysiłkami udało mu się poodcinać macki i dać sygnał.

Kiedy wyciągnięto go na pokład, widok był przerażający. Hook do pasa oplątany był ślikiemi mackami, które z trudem zeń oderwano.

Jak potwornej wielkości była ośmiornica, świadczy fakt, że jedna z macek miała cztery, a druga dwa i pół metra długości.

Nawet ptaszki ćwierkają, że
MYDŁO JELEŃ SCHICHT
jest i pozostanie najlepsze.

KRONIKA.

Luty.

Dni	Kalendarz rzymsko-katolicki	Słońca	
		Wschód: godz. min.	Zachód: godz. min.
0 N.	Zapustna	7 28	5 2
11 P.	NMP. z Lour.	7 23	5 4
12 W.	Eulalii	7 24	5 5
13 Ś.	Peple'ase	7 23	5 7
14 C.	W. len'ego	7 20	5 9
15 P.	Faustyna	7 18	5 11
16 Ś.	Julanny p. m.	7 16	5 13
17 N.	Wstępna	7 14	5 15

Sosowanie o nagrody dla zjednujących nowych czytelników, oraz dla tych, którzy wpłacili całoroczną prenumeratę, odbyło się w dniu 31 stycznia b. r.

Wynik, ze względu na brak miejsca, podamy w następnym numerze.

1,425.600 BEZROBOTNYCH W ANGLJI. W dniu 21 stycznia b. r. ogólna ilość bezrobotnych w Anglii wynosiła 1,425.600 osób, t. j. o 246.850 osób więcej, niżeli w dniu 21 stycznia 1928 r.

WARTOŚĆ JEDNEGO GRAMA CZYSTEGO ZŁOTA. P. minister skarbu ustalił na miesiąc luty b. roku wartość jednego grama czystego złota na 5 złotych 92.44 grosza.

UCIECZKA BANDYTY. Z więzienia przy sądzie okręgowym w Toruniu, uciekł bandyta Karol Kiezkowski, skazany na dziesięć lat więzienia za napad rabunkowy w Chełmży. Pomimo energicznych poszukiwań zbiega dotychczas nie odnaleziono.

ZYWCEM PRZYSYPANY WĘGLEM. Podczas wydobywania dynamitem złomów węgla w kopalni „Ferdynand” pod Katowicami, jeden z górników sblżył się do rozsadzanej skały, która go przysypała. Po usunięciu węgla wydobyto zmasakrowane zwłoki nieszczęśliwego.

POŻAR FABRYKI BILETÓW KOLEJOWYCH. W fabryce biletów kolejowych w Czechowicach wybuchł pożar, który zniszczył wielkie zapasy papieru i kilka maszyn. Szkody znaczne.

ILU LUDZI ŻYJE NA ZIEMI? Międzynarodowy Urząd statystyczny podaje, iż według ostatnich obliczeń ziemia liczy 2 miljardy mieszkańców, z tego Azja liczy 900 milionów, Europa 500 milionów, Ameryka 220 milionów, Afryka 150 milionów, Australia i wyspy 70 milionów.

CZŁOWIEK, KTÓRY MÓWI 79-CIU JEZYKAMI. Jest nim nauczyciel gimnazjalny z Berlina Teodor Schultheiss. Władza on wszystkimi językami europejskimi, kilkoma azjatyckimi i afrykańskimi.

GWALTOWNE ŚNIEŻYCE NA WĘGRZECH doprowadziły do zatamowania ruchu kolejowego w kierunku Włoch. Do pociągów, które ugrzęzły w śniegach, oddziały wojskowe dostarczają prowiantów.

WILKI NA PRZEDMIEŚCIACH KOWNA. Na przedmieściu Kowna Zielona Góra ukazało się kilka wilków, budząc strach wśród mieszkańców.

CZY TO DOBRA GOSPODARKA? Z inicjatywy Ministerstwa pracy stan w Warszawie wspólnym wysiłkiem instytucji ubezpieczeń społecznych gmach administracyjny, w którym znajdują pomieszczenia wszystkie działające w stolicy instytucje i ich związki. Ostatnio podpisany został akt kupna nieruchomości, przeznaczonej pod budowę gmachu. Warszawa zatem otrzyma nowy monumentalny gmach, który w czasie głodu gotówki pochłonie sporo milionów.

„KWIATEK DO KOZUCHA.” Poseł Rataj (P.S.L. Piast) poruszył na komisji budżetowej następujący szczegół: Ponieważ wiceminister Wysocki wspominał o rzeczoznawcy, który objeżdżał poselstwa dla stylowego ich urzędzenia, muszę zauważyć, że praca jego wobec chaosu stylów i obrazów w różnych placówkach, a z drugiej strony wobec szczupłości funduszu nie może być bardzo owocna. Natomiast pieniądze te w niejednym wypadku o wiele lepiej mogłyby być użyte. Byłem niedawno w jednym z naszych poselstw zagranicznych i tam w poczekalni raczej należałoby zatrudnić zwykłego murarza, któryby pobielł ściany. Te dążenia stylowe wyglądają trochę na przystawki kwiatek do kozucha.

OLBRZYME ŚNIEŻYCE NA BALKANACH. Na całym półwyspie bałkańskim szaleją olbrzymie śnieżyce. W Czarnogórze wiele domów zostało zasypanych śniegiem. Niektóre miejscowości w Macedonii są zupełnie odcięte od świata.

NAPAD BANDYTÓW NA POCIĄG. Na pociąg ciężarowy pod Grodziskiem napadła szajka bandytów, zatrzymawszy pociąg czerwonym sygnałem. Część bandytów wtargnęła na lokomotywę i pod groźbą rewolwerów steroryzowała palacza i maszynistę. Reszta wtargnęła do wagonów, rabując towary i węgiel. Umieściwszy zrabowane towary na 4 furmankach, bandyci zbiegli.

W NOWOJOWEJ pod Sączem, spłonęło część zabudowań gospodarczych należących do Adama hr. Stadnickiego.

SPĘD NA KONIE. Na ostatni targ w Krakowie przy ul. Zabłocie spędzono ogółem 198 koni. Za konia pojazdowego płacono od 300—500 zł., za konia lekkiego od 150—300 zł., za rzeźnego od 50—150 zł.

NOWE BILETY BANKOWE. Z dniem 1 lutego 1929 r. Bank Polski wypuścił w obieg nowe 10-złotowe bilety bankowe, na których widnieje data 20 lipca 1926 r. Nowe bilety różnią się od dotychczasowych drobną zmianą w wykonaniu znaku wodnego. Zamiast dat panowania Bolesława Chrobrego, znajdują się nad jego podobizną liczba „10”, u dołu zaś litery „zł.”

ZBRODNIARZE NAUCZYCIELE PRZED SĄDEM Przed Sądem okręgowym w Warszawie rozpoczęła się rozprawa przeciwko dyrektorowi i 10 nauczycielom zakładów wychowawczych w Studzieńcu (pod Żyrardowem). Oskarżeni są o bicie i znęcanie się nad młodzieżą. Wychowanków bito kijami i pałkami, za karę zamykano w zimnym nie opalonym pokoju; jeden z wychowanków zmarł wskutek zadanych mu ran przez wychowawców

W BERLINIE SPŁONAŁ 4-PIĘTROWY GMACH. Straty wynoszą pół miliona marek. W akcji ratowniczej brało udział 30 oddziałów straży ogniowej.

JESZCZE JEDEN NOWY URZĄD. Ministerstwo pracy opracowuje projekt nowego urzędu pod nazwą Główne Kollegium ubezpieczeń społecznych i okręgowych kolegów ubezpieczeń.

Nowy urząd rozstrzygałby spory wynikię między pracodawcami a instytucjami ubezpieczeniowymi.

NA STACJI MAŁKINIA pociąg towarowy pospieszny wjechał na pociąg stojący na stacji. Parowóz oraz kilka wagonów uległo rozbięciu. Dwóch pracowników kolejowych jest ciężko rannych.

Tylko jeszcze jeden tydzień, do 8 lutego włącznie sprzedaje **Del-Ka** obuwie z inwentarzowej wysprzedarzu po zniżonych cenach. Mimowoli wpada w oko nadzwyczaj niska cena obuwia brokatowego. Patrz dzisiejszy anons.

Kronika policyjna „Gazety Rzeszowskiej”.

W naszym Rzeszowie, względnie Mojszowie, wychodzi „Gazeta Rzeszowska”, organ Bezp. Bloku Współpracy z Rządem, — która podobnie, jak wszystkie są nacyjne pisma, wychwała rząd za to, że jest trwały, mocny.

Równocześnie zamieszcza „Gazeta Rzeszowska” w wiadomościach policyjnych z jednego tygodnia następujące fakty:

„Morderstwo rabunkowe. Pod pozorem sprzedaży liśnię skórek wywabił handlarza Leiba Schiffmana z Łańcuta, nieujęty narazie sprawca, za miasto, i tam w odludnym miejscu strzelił do niego dwa razy, raniąc go ciężko w prawy bok i nogę. Po dokonaniu tego czynu obrabował go, zabierając mu 800 złotych, poczem zbiegł.

Około godziny 12 w nocy przedostali się oknem do wnętrza plebanji w Łańcutcie, dwaj nieznan sprawcy i weszli do pokoju sypialnego miejscowego ks. Mazanka, któremu, po steroryzowaniu, zabrali 1.052 zł. w gotówce i trzy zegarki złote. Bandyci po dokonaniu rabunku zbiegli.

Kradzież koni. Dnia 16 b. m. trzech nieznan sprawców skradło z niezamkniętej stajni Jana Motyki w Trzebowisku 1 klacz z uprzężą, następnie na szkodę Marji Beres z Trzebowiska 1 konia z uprzężą i w tym samym czasie skradziono u Stanisławy Wcisły ze Staromieścia 1 klacz.

Kradzież. Mozes Gross, lat 18, pomocnik stolarski z Rzeszowa skradł dnia 29 listop. u. r. z zamkniętego mieszkania na szkodę Heleny Einhorn, przy ul. Mickiewicza, kapę na łóżko, srebrne łyżki itp. w wartości ogólnej 110 złotych.

Kradzieże. Dnia 21 z. m. dokonano włamania do Składnicy Kółek Rolniczych w Rzeszowie, przy ulicy Dra Jabłońskiego, skąd skradziono z kasy podręcznej 234,47 zł. Tego samego dnia dokonano włamania do sklepu p. Maternickiego.

Rabunek. Dnia 17 z. m., nieujęty na razie sprawca, usiłował dokonać rabunku na szkodę Chaima i Scheidli Birczów, zamieszkałych w Pogwizdowie, pow. Rzeszów. Zapukawszy w okno, prosił o wpuszczenie do mieszkania, jako posterunkowy z Raniżowa. Bircz uwierzył w to i poszedł otworzyć. Zobaczywszy osobnika podejrzanego wyraził się: „Jadny mi posterunkowy z Raniżowa”, wówczas ten podniósł w górę siekiere i kazał obojgu Birczom prowadzić się do mieszkania. Gdy ci zadość temu wezwaniu uczynili, rozbił siekiere lampę, z którą Birczowa przysłała do sieni następnie obuchem siekiery zadał Birczowej ranę nad uchem i kilka uderzeń powierzchownych na lewą rękę. Tymczasem Bircz wybiegł na ganek, by zaalarmować sąsiadów, co spowodowało napastnika do odwrotu i na ganek zderzył się z Birczem, któremu udało się uchwycić za siekiere i odebrać ją napastnikowi.

W żadnym wypadku nie udało się policji przychwycić sprawców, co najwyżej wdrożono pościg za sprawcami, a w jednym wypadku policja jest na tropie sprawców. Oby się jej udało wytropić tychże.

Na małym odcinku Rzeczypospolitej, w jednym tygodniu, tak obfita kronika policyjna. A przecież ziemia rzeszowska nie jest uprzywilejowaną pod względem przestępczości, wszędzie panują podobne stosunki — kradzieże i rabunki w wielkiej ilości niewyśledzone.

Czytałem w poprzednim „Piśmie”, że w stolicy Państwa, w Warszawie, dzienniki wypełniają całe kolumny kronika kradzieży, rabunków, których sprawcy przeważnie uchodzą bezkarnie.

Wszyscy w Polsce chcemy trwałego, mocnego rządu. Mocnym zaś jest ten rząd, którego boją się złodzieje, rabusie, mordercy, wrogowie spokoju i porządku publicznego, względnie Państwa, który potrafi zabezpieczyć życie i mienie obywatelom.

Pilny czytelnik.

Kronika gospodarcza.

MASZYNY ROLNICZE.

Równocześnie z pojemnością rynku nie rozwija się dostatecznie szybko krajowa wytwórczość maszyn rolniczych, to też import tych maszyn do Polski stale wzrasta, przy zmniejszaniu się i tak już poprzednio skromnego eksportu do krajów ościennych.

W pierwszym kwartale 1927 r. przywieźliśmy maszyn i narzędzi rolniczych za 4 milj. zł., w tym samym zaś okresie roku ub. za 11 milj. zł. Wywóz w pierwszym kwartale 1927 r. wynosił około 1 milj. złotych, w ub. roku spadł o połowę do 600 tys. zł. Import pochodził głównie z Niemiec, Czechosłowacji i Stanów Zjednoczonych, nasz wywóz kierował się przeważnie do państw bałtyckich, Rumunji i po części Rosji. — Na szczególną uwagę zasługuje wielka liczba przywożonych wirówek do mleka i naczyń mleczarskich. Poza to uderzają pozycje przywozu siewników, maszyn żniwnych i młocarni. Znamienny jest również ogromny wzrost przywozu pługów parowych.

Z podród maszyn rolniczych, wywożonych z Polski, poważniejszą pozycję stanowią sieczkarnie, których w pierwszym kwartale 1927 r. wywieźliśmy za 498 tys. zł., w tym samym kwartale roku ub. za 209 tys. zł., oraz pługi do zaprzęgu konnego, których wywóz spadł ze 119 tys. w pierwszym kwartale 1927 r. na 27 tys. zł. w ub. roku.

Z powyższego zestawienia widać, że fakty jeden bardzo pocieszający, drugi bardzo niepokojący.

Mimo ciężkich warunków, dźwiga się rolnictwo, najlepszym dowodem postępu są owe wirówki, siewniki, młocarnie, natomiast ze spadku eksportu maszyn rolniczych wynika niezbyt dobrze, że nasz przemysł maszynowy nie jest zdolny do konkurencji z towarem zagranicznym, zwłaszcza naszych sąsiadów zachodnich. Tylko w rolnictwie nadzieja na poprawę bilansu handlowego.

CŁO WYWOZOWE NA JAJA.

W „Dzienniku Ustaw” (Nr. 1) ukazało się rozporządzenie Min. skarbu, przemysłu i handlu oraz rolnictwa w sprawie cła wywozowego na jaja. Na podstawie tego rozporządzenia cło wywozowe wynosić będzie od 10 kg brutto za jaja kurze w skurupach 200 złotych.

Jaja przeznaczone do własnego użytku osób, wyjeżdżających zagranicę oraz wysyłane pocztą, koleją, drogą morską i innymi środkami komunikacyjnymi w ilości ponad 50 sztuk, wolne są od cła.

BILANS HANDLOWY ZA GRUDZIEŃ.

Zestawienie bilansu handlowego za miesiąc grudzień 1928 r. wykazują import w kwocie 238.845 000 złotych, eksport w wysokości 209.178.000, a zatem bierne saldo wynosi 20.222 000, podczas gdy w listopadzie wynosiło zaledwie 6.000 000 złotych.

Widzimy zatem, że bierny bilans handlowy jest chroniczną chorobą życia gospodarczego w Polsce, która po zbiorach słabnie, a im dalej ku przednowkowi potęguje się.

Rolnicy!! Kto jeszcze nie nabył Kalendarza „Rolnika Polskiego” na rok 1929

niech to niezwłocznie uczyni, gdyż zapasy już się wyczerpują — a kalendarz ten bezwarunkowo powinien się znajdować w każdym domu polskim. Zamówienia skierować do Administracji „Piasta” w Krakowie, M. Rynek 4 przesyłając równocześnie pieniądze w kwocie zł. 3. — przekazem lub czekiem na konto P. K. O. Nr. 401.065.

Pamiętaj o złożeniu swej cegiełki dla „Piasta” przez zjednanie nam nowych czytelników!

Zniżka cen jakiej jeszcze nie było PODZAS INWENTARZOWEJ WYSPRZEDAŻY

OBUWIE BROKATOWE JEST JUŻ DOSTĘPNE DLA KAŻDEGO

SREBRNE I ZŁOTE

21⁹⁰

i 24⁹⁰

OSTATNI TYDZIEŃ INWENTARZOWEJ WYSPRZEDAŻY!

Del-Ka

DO NABYCIA WE WSZYSTKICH FILJACH.

KONKURS NA SIEWNIK NAWOZÓW SZTUCZNYCH.
W grudniu 1928 r. Państwowy Bank Rolny ogłosił konkurs na skonstruowanie siewnika do siewu nawozów sztucznych, którego warunki podane zostały w „Monitorze Polskim” z dnia 3 grudnia 1928 Nr 279. Za najlepsze rysunki konstrukcyjne wyznaczone zostały dwie nagrody:

- I-sza — w wysokości 5.000 zł.
- II-ga — w wysokości 3.000 zł.

Warunki konkursu przewidują, dla autorów nagrodzonych rysunków, sfinansowanie modeli i ich wypróbowanie.

Państwowy Bank Rolny przypomina, że termin konkursu upłynął ostatecznie dnia 1 lutego b. r. o godzinie 12-tej w południe i do tego terminu bezwzględnie powinny być złożone wszystkie rysunki konstrukcyjne, w zamkniętych kopertach, zaadresowanych: „Państwowy Bank Rolny — konkurs na skonstruowanie siewnika do siewu nawozów sztucznych”.

SPRAWA BUDOWY CHŁODNI W GDYNI.

Po okresie przygotowywania planów i umów budowlanych, sprawa budowy chłodni portowej weszła na konkretne tory realizacji.

W dniu 21 stycznia b. r. przystąpiono do kopania dołów pod fundamenty.

Jak wiadomo, ukończenie tego wielkiego przedsięwzięcia o ogromnym znaczeniu dla rolnictwa, przewidywane jest w końcu roku bieżącego. Budowę prowadzi firma B. Lebrum, która zobowiązała się m. in. wykonywać budowę instalacji z materiałów krajowych, z zagranicy zaś dostarczone zostaną jedynie mechanizmy, nie wyrabiane w kraju. W lipcu ma być już uruchomiona maszynownia.

Chłodnia w Gdyni obliczona została na około 750 wagonów produktów rolnych (jaj, masła i mięsa) głównie zaś ma służyć na przechowywanie eksportowanych jaj, odgrywających tak wybitną rolę w naszym bilansie handlowym.

ODROCZENIE ROZPORZĄDZENIA.

Rozporządzenie z dnia 13 listopada 1928 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego na jaja, zostało odroczone do dnia 1 marca 1929 r.

Odpowiedzi Redakcji.

WP. Franciszek Stachnik: P. Sobusiakowi „Piasta” wysłaliśmy. — WP. Walenty Kosowski: Za zjednywanie prenumeratorów dziękujemy. — Kalendarz wysłano. WP. Marcin Niecek: Kalendarz wysłano. — WP. Tomasz Piwowar: Akta w sprawie kapitalizacji renty Pana odesłało Województwo do Wydziału rent i emerytur w Krakowie, ul. Grodzka — w dniu 10 grudnia 1928 r. — do ostatecznego załatwienia. — WP. Józef Baran: Na adres p. Jana Baka gazetę wysyłamy. Prosimy o dalsze krótkie notatki z tamtych stron. Cześć! — WP. Franciszek Bolek: Pełne przewaloryzowanie wynosi 166 zł. 17 gr. bez procentu. — WP. Edward Grigiel: Prenumerata zapłacona do numeru 6 roku bieżącego. — Socjaliści powinni posypać sobie głowę popiołem i odbywać pokutę, gdyż za stan obecny — oni w łwiej części ponoszą odpowiedzialność. — Pozdrowienie! — Czytelnicy „Piasta” z Żelaznikowej, pow. Nowy Sącz: Wyrazy, o które Panowie zapytujecie, mają następujące znaczenie: **Etatyzm**: wkraczanie państwa we wszystkie dziedziny życia społecznego, w szczególności regulowanie przez państwo życia gospodarczego, np. monopol tytoniowy, spirytusowy i t. p. **Liberalizm** — jest to dążenie do wolności osobistej, do możliwego zwolnienia jednostki z wszelkich krępujących ją więzów i ograniczeń. **Liberalizm ekonomiczny** głosi zasadę nie mieszania się państwa do życia gospodarczego. **Socjalizm** jest za etatyzmem, a przeciwnikiem liberalizmu ekonomicznego. **Reakcja** — wsteczniactwo, wrót ku stosunkom dawniejszym. **Komunizm**: gminny. **Faszyzm** — organizacja polityczna, stworzona we Włoszech przez Mussoliniego, przeciwstawia się zasadzie równości. Zwalcza demokrację (władzę ludu). — Jest zwolennikiem rządów dyktatorskich. **Sanacja** — uzdrowienie. **Eksploatacja** — wydobywanie plodów ziemi (ma także znaczenie wyzyskiwanie). **Satyra** — jest to utwór poetycki, wyszydzający z humorem i dowcipem wady i słabości ludzi, względnie społeczeństwa. **Ananas** — owoc z krajów gorących południowych, w przesłoni znaczy tyle, co nasze „ziółeczko”. **Ratyfikacja**: zatwierdzenie umowy. **Progresja** — postępowanie stopniowe naprzód lub w górę. — **Progresja podatkowa** — stopniowe zwiększanie podatków. **Radykalizm** — dążność

do zupełnego przekształcenia istniejących urzędów w państwie. Konkretny — podpadający pod zwąszy, pewny. Są pewne słowa, które w mowie polskiej wykazywały prawo obywatelstwa. Tak jak słowo „kapusta” nie da się innym słowem polskim zastąpić, tak nie można znaleźć innego słowa, któreby określało ustrój, jaki zapanaował we Włoszech poza słowem faszyzm. Postęp na świecie trwa. Jeszcze przed niedawnym czasem nie było słowa „samochód”, bo słowo to było niepotrzebne, gdyż nie było takiej maszyny, która by sama jeździła. Z tej chwili, gdy ludzie wynaleźli maszynę samojeżdżącą, musieli ją jakoś ochrzcić. Gdyby we Włoszech nie było Mussoliniego, który stworzył organizację, o której mowa wyżej, nie mielibyśmy słowa „faszyzm”.

WP. Józef Małak: Prosimy zwrócić się z zapytaniem do wydawnictwa Guttentberga, czy wydawnictwo list Pański otrzymało. — WP. Jerzy Waligura: Na raty można otrzymać dolarówkę w Banku Holzera, Sukienica, Kraków. Ciągnięcie odbywa się co kwartał. Ubezpieczenie na życie do wysokości 10.000 zł. bez badania lekarskiego przyjmują urzędy pocztowe. Jest to, tak zwane Ubezpieczenie ludowe przy Pocztowej Kasie Oszczędności. — WP. Anna Masłowa: Była to „Wieczornica Ludowa”, a nie specjalnie piastowców. Dlatego też i z innych ugrupowań ludowych byli goście. Osoba, którą Pani wymienia w liście K. S. była właśnie na tej zabawie. — WP. Ostafin: W zasadzie Bank Gospodarstwa Krajowego udziela pożyczek na przedsiębiorstwa w obrębie gmin miejskich na przeciąg 12 i pół i 24 i pół lat. Prosimy zwrócić się do Banku Gospodarstwa Krajowego, Kraków, Rynek Główny. — WP. Jan Śnieg: Adres księgarni, gdzie Pan będzie mógł nabyć wspomnianą książkę jest: Księgarnia Rolnicza, Warszawa. — WP. Franciszek Niedojadło: P. Wojciechowi Latosze wysyłamy jeden numer „Piasta”. Kalendarz już chyba Pan otrzymał. — WP. Paweł Oparski, Słońsko: Prosimy o korespondencję do druku z tamtych stron. Niech Pan się nie zraża tem, że Pan ma „ciężką rękę” do pisania. Artykuły, o ile treść będzie dobra, redakcja poprawi i umieści. — WP. Piotr Szarek: Za informację dziękujemy. Da się coś z tego przerobić do druku. Za adresy dzięki. Serdeczne pozdrowienie zasylamy. — WP. Andrzej Klimek: Gazety stale wysyłamy, jeżeli giną, należy reklamować. Prenumerata zapłacona do 21 numeru na rok 1929. Podanie o skapitalizowanie renty należało wnieść do Województwa, a dopiero wojewódzki wydział opieki społecznej przesyła podanie do ostatecznego załatwienia Izbie skarbowej, Wydziałowi rent i emerytur. WP. Jędrzej Smolik: Szkoła ślusarska znajduje się w Świątnikach Górnych pod Krakowem, można się zwrócić listownie o informacje do Zakładu Salezjanów w Oświęcimiu.

Słomę długą, czystą, żytnią do krycia dachów, żyto do siewu, owies
Słomę długą, na sietkę, siano i słomę prasowaną.
Ziemiaki, dostarcza wagonowo po najniższych cenach i najdogodniejszych warunkach zapłaty.

671

Feliks Mirkowski
Poznań, Rata czaka 31.

KOSY „SZCZYT“

są **rzeczywiście doskonałe**

O ile wątpisz — czytaj
zdanie nabywcy, który po
koszeniu tak napisał:

Sodhorylce ad Lądów.
Składam serdeczne podziękowanie
za 15 kos, bo nadzwyczajnie dobre.
Marcin Matyasz.

Miliony ludzi używają MERIDIOL

ANTYS.
bo jest on najskuteczniej-
szym środkiem do piel-ono-
wienia i nacierania. Meridioł
powiniam się jak chleb w każ-
dym domu znajdować, bo jego
wzmochną skuteczną
nie może żadon inny śro-
dek zastąpić. — Liczne listy
z kro u i zaaraniev świadczy
najlepiej o dobroci i skutecz-
ności tego preparatu. Sprze-
dają apteki lub drageru gdzie
nie do nabycia — wysyła
wprost 5 butl. za 10 zł.

LABORATORJUM MERIDIOL
KROLEWSKA HUTA.

Jak do tańca, tak do kosby
Parobcy się proszą
Gdy usłyszą, że „Szczyt“ kosy
Tego roku koszą.

Jak do tańca, tak na łące
Dziewki wyskakują
Gdy usłyszą jak nad trawą
„Szczyty“ pobrękują.

URODZAJNE GRUNTA

po 400 zł. za mg czyli po 800 zł. za
hektar do sprzedaży z parcelacją. — Do
stacji 4 1/2 klm, szkoła kościół i 300 rodzin
osadników polskich na miejscu. Jest do
nabycia i ośrodek 97 mg z budynkami,
zasiew: m. la-em i inwen arzem. Wado-
mości udziela Józef Dobrowolski —
Bractwoszczyzna p. Lesna kolo Baranow-
wicz (na odpowiedź marke za 25 gr)

NERWOL

Chemika Dra FRANZOSA
jedyny radykalny i wypróbo-
wany środek (nacieranie) na
REUMATYZM
klucza z powodu przezębionu, no
postrzał, iscb as i t. p.

Wyrób i główna sprzedaż:
APTEKA MIKOLASCHA
LWÓW, KOPIERNIKA 1. 840 (-)

Gospodarza parobka z chłopcem do bydła

na ordynarję do gospodarstwa 80-cio morgo-
wego w powiecie brzeżańskim poszu-
kuję. Zgłoszenia wraz z podaniem warun-
ków przesyłać do Smółki Kapliczka Zborow.

Tysiące szoferów otrzymało posady

nkończywszy najstarsze w Polsce
Krakowskie Kursy Szoferskie

L. HUBICKIEGO Kraków, ul. Piłsarska 4.
Tel. 3748. — Tel. 3748.

Nawiększe warsztaty i garaże rozbudowane
przy ul. J. Lea 88, gdzie szkoła najwybitniejsi
wykładowcy i instruktorzy najlepszych szofe-
rów-mechaników.
Za fachows wyzkolenie gwarantujemy.
Dla zamieszczeni wolno mieszkania dla
niezamożnych żnłki. Opłata ratami — wpiay
codziennie. Piszcie o prospekty i informacje
UWAGA: Szkołny bez różnicy na zawód
i wyzkolenie.

Ignacy Cypres

Kraków, al. Szewska L. 13 P.
wzawia. Mandoliny włoskie po 55
do 20 zł. — Skrzypce szkolne ze
smyczkami 22 zł. Harmonie 1-rzęd-
wied mod. 25 zł. 2-rzęd. wied mod.
30 zł. Nikloty „Gra Roskopf“ pateni
z tańcuskim 13 zł, nikloty piaski: zę-
garek słynnej marki „Enigma“ 22 zł.
Klarinet 8 kl-p. 38 zł. 10 kl-p. 45 zł.

Cennik ilustrowany zegarów i instra-
mentów muzyczn. darmo i opłatna.
704 26

Unieważniam skradzione dokumeny
wojskowe na nazwisko Tadeusz Oprocha
ur. w Krakowie — wystawioną przez
P. K. U. Kraków. 967

Maciej Bąk z Biedaczowa pow. Łęczucł
ur. w r. 1901 unieważnia skradzioną księ-
żeczkę wojskową i kartę mob. wystawio-
ne przez P. K. U. Nisko. 970

Jakanie

oraz wszelkie inne zbrocenia mowy rady-
kalnie usuwa Zakł. Lecz. dla jakaków

S. Żytkiewicza Warszawa,
Chłodna 22.
Prospekty wysyła się bezpłatnie.

Za nadesłaniem znaczka pocztowego za
25 groszy na porto, wysłę każdemu bez-
płatnie książkę pożyteczną oraz i obraz
kolorowy historyczny i wiele cenników.

A. Magura Uhnów (Małopolska).

Franciszek Łysiak, z r. 1906 unie-
ważnia zagubioną książeczkę wojskową
Nr. 419 z P. K. U. Rzeszów. 984(-)

Mach Franciszek, urodzony 1906 r.
unieważnia zgubione zaświadczenie
wydane w P. K. U. Bochnia. 9-0(-)

BLEDNICĘ

BRAK KRWI USUWA
Mra KRZYSZTOFORSKIEGO
WINO CHINOWO-ZELAZISTE

na maladze hiszpańskiej
reguluje słabości kobiece, dodate siły, podnieca
apetyt, przyczynia krwi, poleźnicom za-
dostawia; aco szybko przywraca siły, a spe-
cjalnie polecane przez lekarzy w chorobach
płucnych, po przebytych ciężkich chorobach,
przy osłabieniu ogólnem, oberwaniu, braku
ochoty do życia, nudnościach, zawro ach głowy,
wyczerpaniu fizycznym i umysłowem. No
nabyta w aptekach i drogerjach do miejscowości
gdzie niema na składzie można zamawiać wprost
z fabryki we własnym interesie, bez potrzeby się
przed podróbkami. — Żądać wyraźnie
Mra KRZYSZTOFORSKIEGO
WINO CHINOWO-ZELAZISTE
Naśladowactwo energicznie odrzucić
Flaszka młodsza z przes. zł 3-50, 5 flaszek 13 zł
Flaszka podwójna zł 5-—, 5 22 zł
Wytężny skład i wyrób na Polskę
Fabryka chemiczna M. Krzysztoforski, Tarnów. I.

Permuttera ultramaryna

est bezwzględnie najlepszą i na wzdniejsza farba
do bielizny wopna i celów malarskich. Odznaczona na
wystawach w Brukseli i Mediolanie złotemi medalami.
Biura Fabryki Ch. Permutter, Lwów, Słoneczna 20.
Wszędzie do nabycia. 697 256

Najlepsze w świecie oryginalne szwedzkie wirówki

„ALFA-LAVAL“

są niedoścignione pod względem.
trwałosci mechanizmu,
prostoty budowy
i dokładności odtłuszczania.

1.300 najwyższych nagród i odznaczeń.

30-letnia piśmienna
gwarancja używalności.

Na wystawie Rolniczo-Przemysłowej przy I-ych Targach Północ-
nych w Wilnie dn. 1-8 — 1919 1928 r. otrzymaliśmy
Wielki Medal Złoty
— za wirówki „ALFA-LAVAL“ i inne maszyny mleczarskie. — wych, proturbiniowych itp.

DEŁUGOTERMINOWY KREDYT.

Żądacie katalogu wirówek i maszyn mleczarskich. 481 (1-0)

Towarzystwo ALFA-LAVAL, Sp. z o. o.
Warszawa, Krakowskie-Przedmieście 60. — Oddział w Poznaniu, ul. Gwarna 9.

Zastępcy we wszystkich miastach i miasteczkach Rzeczypospolitej.

CENNIK OGŁOSZEN

Strona ogłoszeń dzieli się na 4 szpalty. — Strona tekstu dzieli się na 3 szpalty.

Ogłoszenia na 1 stronie za 1 mm 1-szpaltowy 1 zł	Drobne ogłoszenia za słowo 25 groszy, najmniej 3 zł	Cała stron. 4-szpaltowa na tekście 45
Zwykłe ogłoszenia na stronie 4-szpaltowej za 1 wiersz mm 30 gr	Cała stron. 3-szpaltowa w tekście 800 zł	Układ tabelaryczny cyfrowy, kolorowy i na ost. talie stronie 300 gr
W tekście na stronie 3-szpaltowej za 1 wiersz mm 20 gr	Cała stron. tytulowa 800 zł	

Ogłoszenia tylko za gotówkę. — Za terminowy druk administracja nie odpowiada. — Ceny powyższe obowiązują od dnia ogłoszenia — Od ogłoszeń długoterminowych i biur ogłoszeń rabaty stosownie do umowy